

m. 3657 S. P. allm. 3711

FRIHETEN

Nr. 4 - 1943 KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

NORD-NORGE —

Quislings store triumf i agitasjonen er for tiden Nord-Norge. Ny er den ikke, tvert i mot, den er slitt og frynset, gammel og avfeldig. Noe annet kan en heller ikke vente, for det første er den samme agitasjon brukt av de forskjellige retninger i 3 menneskealdre, for det annet kan en ikke vente at det store Q skal makte å bringe noe nytt inn i agitasjonen.

Det er ikke Sovjet-styret i Rusland som har skapt dette problem. Lenge før noen hadde hørt om Sovjet-styret derborte var russerne brukt som de store busemenn. Tjsarens Rusland var like farlig som Sovjet i dag. I snart 150 år er det to ting barna her i landet er blitt skremt med: Helvete og Rusland.

Vi regner med at alle sunt tenkende mennesker ser humbugen i den agitasjon som nå gjentas, og at den derfor er like virkningsløs som den er tåpelig. Men vi regner med at det kan finnes enkelte svake sjeler som kan bite på, nettopp fordi vi hørte det samme som barn. Vi vil derfor komme litt inn på spørsmålet. Det kan da for det første slås fast at det utenom ns ikke finnes noen

som vil støtte tanken, for ikke kravet, om fremmed herred over noen del av Norge. Dette sett hvilken makt det var ta skulde overta landet helt eller d. Derneft kan en med like stor si het slå fast at et slikt krav har vært satt fram av noe r riksstyre, og da aller minst a nåværende. Tyskerne og ns p her å føre bevis for sin påstan å henviser til besettelsen av ran tene og til vinterkrigen mot land og den delvise besettelse Polen høsten 1939. Det er intet l Alle disse foranstaltninger fra S side var taktiske skritt for sikr egne grenser. Utviklingen ha også vist at de så klart for seg som vilde komme. Ingen kan påstå annet enn at krigen mot land var et taktisk trekk for istykker de festningsverker som nene, delvis ved fremmed hjelp k bygget like inn på Sovjets stu Kfr. her opplysninger under s krigen om at festningsverkene bygd av ikke finske fagfolk. En besettelse av Nord-Norge under de nåværende forhold, være et taktisk trekk i den krig pågår. Det kan skje av Sovjet, land eller USA, men det betyr

Oslo

Et landsdelen ETTER KRIGEN skal være noen utenlandsk koloni. Ved fredsbordet vil sikkert da allierte følge den rettesnor de har trukket opp, nemlig full frihet for de små nasjoner. En kan være ganske rolig for et slikt krav som Nord-Norge til Sovjet ikke vil bli satt fram av den nåværende russiske regjering. Det vil være stikk i strid med den politikk den hittil har ført.

Et annet spørsmål i denne forbindelse som vi har all interesse av å diskutere med Sovjet, er transitthandel over N. N. Sverige har hittil brukt Narvik. Ja, en kan vel nesten si at Narvik for en stor del er avhengig av den svenske trafikk, at den skylder den sin eksistens. Det skulle ikke foreligge noen grunn for oss til å nekte en slik gjennomgangstrafikk til Sovjet og dermed også Finland som vilde få en stor del av banen på sin grunn. Det er virkelig vanskelig å tenke seg at det skulde komme noe riksstyre her i landet som vilde sette seg mot at det ble drevet transitthandel og direkte handel med en makt som Sovjet-Samveldet. Vi kunne bygge vår del av en eventuell jernbane, arbeidet vilde sikkert komme godt med. For våre forsyninger, vår eksport av f.eks. fisk, vilde lettes betraktelig grad. Fiskerne i Nord-Norge vil sikkert ikke ha noe imot å få sin fisk omsatt på en lettvintere måte enn før krigen.

Det må ligge klart i dagen at alt takk om avståing, «bolsjerisering» i den Sovjet-Samveldet er vrøvl om alt annet fra den kant. Vi nordmenn avstår ikke en tomme jord til noen annen makt. Vi krever heller ikke noe av noen, men vi vil være ued å bygge opp samferdselslinjer

10 år. Når en så alle de prangende overskrifter som nasipressen brukte ved 10 års jubileet for Hitlers styre i Tyskland, skulde en tro at han hadde reddet landet fra fullstendig utslettelse, ikke bare økonomisk, men som del av jordkloden. Uten ham vilde det være et gapende hull der som Tyskland nå ligger.

Det vånlige er, at en ser seg tilbake og vurderer det som en har gjort når en passerer en slik milepæl. Hitler fikk ikke lov til det. Han hadde sikkert forestilt seg 10 års dagen som en seirens dag hvor han skulde være midtpunktet - akse - som alt dreiet om. Han oppnådde ikke noen seier, hyldesten, fanfarene, fakkeltøget fra 30 januar 1933 gjentok seg ikke. Hitler måtte nøye seg med en proklamasjon - gamle fraser. Det eneste nye er, at nå er Gud satt på første-plassen, ikke Hitler.

Tilbakeblikket viser da også et skremmende bilde. Det må nok erkjennes at Hitler i de første år av sin diktatur-tid klarte å sette det tyske folk i fart framover. Det som det tidligere styre ikke hadde maktet, det klarte den brutale makt - nazi.

Arbeidsløsheten kom vekk, industrien blomstret, landbruket fikk sine millioner og folk sluttet i forholdsvis

som kan lette vår sambandel med de land som har noe å selge og som er kjøpere av det vi kan utføre. Enten dette skjer med skip, eller med jernbaner, fly eller bil, det spiller ingen rolle. Hovedsaken er at vi sjøl får bestemme hva som skal gjøres, ikke som nå, bli diktet det av overfallsmenn og kremmere. Vi vet at krigen vil ende til vår fordel, at vårt mål vil bli nådd.

stor utstrekning opp om Hitler. Men bak alt dette, bak enhver handling lå det ene mål: KRIG! Ikke et skritt ble tatt, ikke en lov gitt eller forordning satt ut i livet uten at spørsmålet ble stilt: VIL DET TJENE KRIGEN? Et ledd i dette var det også at fengslene fylles, terror og mord på anderledes tenkende. Opposisjonen ble slått ned, brutalt og uten hensyn.

En slik politikk måtte føre rett i avgrunden, eller til toppen. Hitler regnet med at de andre nasjoner sov, men han regnet feil, en var våken, Sovjet-Samveldet. England og USA forstod også faren i siste stund og tok front mot tyranniet. Den seier som 10 års dagen skulle fullbragt, den er ikke kommet. Tilbakeblikket viser oss det tyske folk i mer elendighet, sorg og fortvilelse enn noen gang før i historien. Tysklands beste ungdom, og eldre med, er meiet ned på slagmarken, nazis sorte klo har rukket fram til praktisk talt alle Europas folk, til alle hjem. Enten har de mistet en av sine kjære, eller så venter de i redsel og angst på hva bøddelens svenner vil foreta i neste omgang.

Forsiktige, nøytrale iakttagere regner med at Tyskland har hatt ca. 4 millioner døde og 3 millioner sårede og fanger. Ved 10 års dagen er hakekorpseren på tilbaketog praktisk talt over det hele. I Rusland arter det seg nærmest som en katastrofe. Et slikt 10 års jubileum har aldri noen stat feiret før, så forsåvidt har Hitler skapt noe enestående i historien. Symbolet for jubileet er:

Hakekorset som synker i 20 mill. liter tysk blod. Så mye måtte det til. Men opp av

blødbadet vil det stige et rent høi for folket som nå stonner utåket, men hakekorset vil bli på men, det vil aldri mer vise seg jordens folk.

Bredtvedt fengsel er institusjon som er innstiftet av og som brukes som politisk fer for det «statsbærende parti». I tiden er det omlag 230 fang fengslet, derav 146 jøder. Fang alder er fra 18 måneder til 84. Direktør for denne anstalt er lensmannsbetjent N. Daae-Tvedt. Den eneste kvalifikasjon han har for lingen er, at han er i slekt med korrupte «justisminister» S. Riis. I hendene på denne 28 år gamle kverulant er da disse mennesker. Han kan tilsynelatende skalte valte som han vil. Vi har før v inne på hans ledelse av fengslet de påfunn han har satt ut i. I dag vil vi få gjengi spisesedd slik som den ser ut etter at «diretøren» den 6 januar 1943 hadde f tatt sin regulering.

Hver fange får pr. dag: 200 gr brød, 14 gram fett, 200 gram og poteter. Inntil 22/12 1942 f fangene 1 liter suppe til middag, melk til 2 frokost, 42 gram smør, 600 gram brød pr. dag. Som j gave fikk de nedslag med 1/3 altså den 6 januar med ytterlig 1/3. Nedsettelsen er foretatt ganske egenmektig. Fengselsstyret har il vært spurt. En fange skal altså il ha den rasjon som myndighet ellers har fastsatt for oss som utenfor dette symbol på den nye st I sitt arbeid for å sette fangene sultegrensen har «direktøren» h trolig hjelp av sin overkøkk, k

dittor Egeland fra Kragerø. Han
Han tilhører en av landets værste
ns familier. Hans spesialitet er rød-
vin, - for egen munn. Urmaker
Bache, Hegdehaugsvegen 3, Oslo, ft.
fengselsbetjent på Bredtveit, er også
av dem som gjør livet surt for fan-
gene. Vi skal komme tilbake til
disse herrer når krigen er slutt!

Provokatorer. Det råder for tiden
en sterk nervøsitet innen nazi. I de
siste par uker er det foretatt om-
kring 300 arrestasjoner i Oslo, Dram-
men og omland. Den egentlige årsak
til dette er vel stillingen på østfron-
ten, det var nemlig restene av det
gamle kommunistiske parti som den-
negang sto for tur til å bli «satt inn»
Ingen frihetselskende nordmann kan
lenger føle seg sikker. Ingen vet
hvor neste aksjon vil ramme. Tys-
kerne og us ser synes ved bølvs dag,
og kun et litet ord skal til, så ruller
arrestordrene ut. Det gjelder derfor
å være ytterst forsiktig. Fram for
alt må en være på vakt mot pro-
vokatorer, de vil sikkert komme til
å opptre i stadig stigende antall etter
som stillingen blir værre for nazi.
For en ukens tid siden ble en tysk
polirioffiser skutt i Oslo. Det vakte
raseri blant tyskerne og den store Q's
støttet kraftig opp under kravet om
unntagelsestilstand og nye mord. Det
ser ut som det glir over denne gang,
grunnen finner vi det ikke heldig ikke
å komme inn på, men skulde slikt
gjenta seg må vi regne med de verste
følger. Det synes også å være liten
mening i denslags handlinger. Det
kan ikke være ansvarlige folk som
står bak slikt. Sjølsagt erkjenner vi
at det mange ganger kunne være
fristende å besørge de verste beller

av det tyske og norske politi ut av
verden, men en plikter å være merk-
sam på den følge det kan få for skyld
frie nordmenn. For tyskerne som i
dag mister tusener på tusener på slag
marken, betyr tapet av en eller noen
få mann ikke noe, men for det frie
Norge betyr det uendelig meget at vi
kan holde våre kadrer hele, borte fra
boddeløksen. Vær på vakt. Ingen
ansvarlig nordmann drøfter tysk eller
norsk politikk på offentlige steder,
eller med ukjente folk.

Fra Oslo blir det meldt at statspoli-
tiets folk i stadig stigende utstrek-
ning foretar ransaking av folk ute på
gaten. Vær på vakt. Det er trist å
vite at de fleste arrestasjoner og
mord her i landet skjer på grunn av
folks løsmunnethet og uforsiktighet.

Tysk administrasjon. Ved et tysk
anlegg på fjellet i Norge hadde et
firma akkord med å sette opp en
brakke. Før brakken ble ferdig fant
de tyske sjefer (det var muligens nye)
ut at den måtte flyttes. Denne flyt-
ting ble satt bort til et annet firma,
men før at det som hadde med opp-
setningen skulde få sine penger ut-
betalt måtte arbeidet gjøres ferdig.
Nå opplever en så at det ene firma
holder på i den ene enden av brakka
og setter inn dører og vindue. Leg-
ger golv og tak, mens det i andre
enden holder på nye folk og demon-
terer det hele. Slik administrasjon
er det som vil lære oss hvordan et
land skal styres.

I Kristiansand og en annen by på
Sørlandet er samtlige politimenn i
det gamle korps arrestert.